

ISSN: 2241-6218

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2017 # No 73

Ιδιοκτησία - Διεύθυνση: "Οι Φίλοι του Δρομοκαϊτείου Θεραπευτηρίου", Κωλέττη 17, ΤΚ. 10681, Αθήνα, τηλ.: 68 11 424, fax: 210 6857841 email: filoidromokaiteiou@gmail.com

**Πειθώ-ως μέσο
προσωπικής &
επαγγελματικής
επιρροής**

σελ. 3

**Προσοχή στη
θάλασσα για να μην
θρηνήσουμε και
φέτος πνιγμούς!**

σελ. 5

**ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ
ΘΑΛΑΣΣΑΣ**
Αρχαία Τεχνολογία - μηχανικές
εφευρέσεις - γλώσσα

σελ. 6

**Επέτειος
Φιλικής Εταιρείας**
Του καπ. Κώστα Μιχ. Φράγκου

σελ. 7

Η ωραία μου Ελλάδα

Αγαπητές φίλες και φίλοι
Έφθασε και φέτος το καλοκαίρι.
Όλοι ανεξαιρέτως λαχταράμε τα μέρη που θα μας χαρίσουν
ευχάριστες στιγμές. Οι παραλίες, τα ωραία νησιά μας. Όσοι
διαθέτουν εξοχικά σπίτια. Με χαρά και προσμονή θα τρέξουν
να τα καθαρίσουν, να τα φρεσκάρουν, μακριά από τον καύ-
σωνα της πόλης.

Όμως προ ημερών κατεβαίνοντας την Κηφισιά, και ανοι-
γοκλείνοντας τους σταθμούς, έπεσα πάνω σε μια ωραία παλιά
μελωδία.

"Αθήνα και πάλι Αθήνα κι απόψε τα χείλη μου ας πουν
Αθήνα και πάλι Αθήνα και γέροι και παιδιά σ' αγαπούν".

Περνώντας τα υπέροχα κτίρια της Βασιλίσσης Σοφίας και φθάνοντας στο Σύνταγμα είπα:
Αυτή η ωραία πόλη τι έχει να ζηλέψει από όλες τις μεγάλες πόλεις;

Ύστερα είπα: Μήπως είμαι παραπάνω υπερβία σε πατριωτικές σκέψεις, και από
υπερβολική αγάπη για την πατρίδα μου; Και όμως όχι. Ο Λαμαρτίνος είπε, όπου «ο άν-
θρωπος κατέθεσε όλη του τη μεγαλοφυΐα και αναμετρήθηκε με το μέλλον» αυτή είναι η
Αθήνα.

Δεν έχει σχέση αν άστοχοι κερδοσκόποι έκτισαν μερικά κακάσχημα οικοδομήματα, ή χά-
λασαν την ρυμοτομία της.

Μια βόλτα στην Ακρόπολη και στον Αρχαιολογικό περίπατο αρκεί για να κυριευθεί κανείς
από περηφάνια για την πόλη ζωντανό - μουσείο στην οποία ζούμε.

Περπατώντας στους αρχαίους δρόμους του ιερού βράχου δεν μπορεί παρά να νοιώσεις
το δέος της αίσθησης, ότι πάνω σ' αυτές τις ίδιες ποτισμένες με ιστορία πλάκες, περπατού-
σαν χιλιάδες χρόνια πριν, οι Αθηναίοι μιας άλλης Αθήνας, πανίσχυρης και επιβλητικής.

Το θέατρο του Διονύσου, τα Προπύλαια, ο Ναός της Αθηνάς Νίκης, το Ερεχθείο, και το
καλύτερο δημιούργημα της Αρχιτεκτονικής ο Παρθενώνας, μνημεία των πανανθρώπινων
ιδανικών που γεννήθηκε εκεί, στέκουν ερειπωμένα, αλλά αγέρωχα και ιστορούν τις μεγά-
λες στιγμές της Αθήνας.

Η Αρχαία Αγορά, το Θησείο, η Ρωμαϊκή Αγορά, το Ηρώδειο, το Καλλιμάρμαρο, το Ολυμ-
πείο, η Πύλη του Αδριανού που μέσα στην καθημερινότητα μας είναι τόσο οικεία, αλλά και
τόσο μακρινά, αλλά που διατρανώνουν το ιστορικό αυτής της πόλης.

Τα γραφικά δρομάκια της Πλάκας, το Μοναστηράκι απομεινάρια της αρχαίας Αθηναϊκής
αγοράς. Το Μεταξουργείο, το Γκάζι, τα δρομάκια του Ψυρρή, τα Εξάρχεια, ο Κεραμικός,
το Κολωνάκι, όλες οι συνοικίες και οι γειτονιές της Αθήνας έχουν η κάθε μια το δικό τους
χρώμα, το δικό τους παρελθόν και παρόν.

Από την άλλη φαντάζει επιβλητική η πλατεία Συντάγματος, η «τριλογία» της Πανεπιστη-
μίου, η παλιά Βουλή ή Ομόνοια, το Ζάππειο.

Η Αθήνα η όμορφη, η πόλη των αντιθέσεων που μαγεύει πάντα, στο παρελθόν, το παρόν
και το μέλλον.

Η πρωτεύουσα της Ελλάδας μας, της ωραίας μας πατρίδας με τα δαντελένια ακρογιάλια
της, τα σμαραγδένια νησιά της, τις καταγάλανες θάλασσες.

Καλό καλοκαίρι όπου και αν βρίσκεστε, όπου και αν πάτε, θα είναι ωραία. Γιατί η πατρίδα
μας είναι παντού ωραία, φτάνει να είμαστε καλοπροαίρετοι και ειλικρινείς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας γνωρίζουμε ευχαρίστως ότι θα πραγματοποιηθούν για 21η συ-
νεχή χρονιά στην πατρίδα μας (Αθήνα-Χίο-Οινούσσες) οι εργασίες της
Euroclassica (=ΟΜΙΛΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ) ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΚΗΣ ΑΚΑ-
ΔΗΜΙΑΣ υπό την αιγίδα του προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Το φετινό μάλιστα παγκόσμιο συνέδριο είναι επετειακό αφού συμπλη-
ρώνονται 20 χρόνια από την ίδρυσή της Ομηρικής Ακαδημίας (1997-2017).

Στο ετήσιο παγκόσμιο αυτό Συνέδριο θα συμμετάσχουν διακεκριμένες
προσωπικότητες και φοιτητές από την Ελλάδα και ολόκληρο τον κόσμο,
οι οποίοι εντυφούν στα ομηρικά έπη, στην ελληνική γραμματεία,
γλώσσα, Ιστορία και πολιτισμό στη διαχρονική τους ροή και απερχόμε-
νοι γίνονται οι καλύτεροι πρεσβευτές της χώρας μας σ' ολόκληρο τον
κόσμο διατρανώνοντας την αγάπη τους για τα ελληνικά γράμματα και
τον ελληνικό πολιτισμό και εξαπλώνοντάς το σε όλη τη γη.

Οι σύνεδροι είναι Ακαδημαϊκοί, Καθηγητές Πανεπιστημίων, Διδάκτορες,
ερευνητές, επιστήμονες όλων των ειδικοτήτων και φοιτητές. Αξίζει όλοι να
παρακολουθήσουν τα μαθήματα και τις σπουδαίες ανακοινώσεις των συ-
νέδρων. Το πρόγραμμα πλαισιώνεται από επισκέψεις σε αρχαία μνημεία,
αρχαιολογικούς χώρους, Μουσεία, τη Βιβλιοθήκη «Κοραή». Το συνέδριο θα
πραγματοποιείται καθημερινά στο «Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου
Χίου, την 20η Ιουλίου στο «Ίδρυμα Μαρία Τσάκου», και την Δευτέρα 17-7-
2017 οι σύνεδροι θα επισκεφθούν τις Οινούσσες και οι διαλέξεις και τα μα-
θήματα θα λάβουν χώρα στην Ανωτάτη Ναυτική Ακαδημία Πλοιάρχων.

Καλούνται όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν.

Η είσοδος είναι ελεύθερη για όλους.

Την συνδρομή ή οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση προς το Σωματείο "ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ" μπορείτε να καταθέσετε στον παρακάτω λογαριασμό: 00260064940200183718 Eurobank

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

(Υπό Δρ. Φιλ. Μαρία
Ελευθερίας Γ. Γιατράκου)

Συνέχεια από προηγούμενο
τεύχος

Λυδία λίθος για την καταξίωσή της ή άντοχή της στη φθοροποιό δύναμη του χρόνου. Η παγκόσμια καθιέρωσή της σήμερα θεωρείται επιτακτική σύμφωνα με το πρόγραμμα “Hellenic Quest” ηλεκτρονικής εκμάθησής της που το “CNN” άρχισε να διανέμει παγκοσμίως. Ο πρόεδρος της μεγάλης εταιρείας Η/Υ “Apple”, Τζόν Σκάι, είπε σχετικώς: «Αποφασίσαμε να προωθήσουμε το πρόγραμμα εκμάθησής της ελληνικής, επειδή η κοινωνία μας χρειάζεται ένα εργαλείο που θα της επιτρέψει να αναπτύξει τη δημιουργικότητά της να εισαγάγει καινούργιες ιδέες και θα της προσφέρει γνώσεις περισσότερες απ’ όσες ο άνθρωπος μπορούσε ως τώρα να ανακαλύψει». Και οι Άγγλοι επιχειρηματίες προτρέπουν τα άνωτερα στελέχη τους να μάθουν αρχαία ελληνικά, «επειδή αυτά περιέχουν μία ξεχωριστή σημασία για τους τομείς οργανώσεως και διαχειρίσεως επιχειρήσεων».

Στό συμπέρασμα αυτό οδηγήθηκαν από διαπιστώσεις ειδικών Βρετανών ότι «η ελληνική γλώσσα ενισχύει τη λογική και τονώνει τις ήγαιτικές ικανότητες». Γι’ αυτό, προσέθεσαν, έχει μεγάλη αξία, όχι μόνο στην πληροφορική και στην ύψηλη τεχνολογία αλλά και στον τομέα οργανώσεως και διοικήσεως. Αυτές οι ιδιότητες της ελληνικής ώθησαν το Πανεπιστήμιο Ίρβαν της Καλιφόρνια να αναλάβει την αποθησαύριση του πλούτου της. Επί κεφαλής τέθηκε η ελληνίστρια McDonald και οι Καθηγητές ηλεκτρονικής Μπρούνερ και Πάκαρι. Μιλώντας γι’ αυτό ο Καθηγητής Μπρούνερ είπε: «Σέ όποιον άπορεί, γιατί τόσα εκατομμύρια δολάρια για την αποθησαύριση των λέξεων της ελληνικής, απαντούμε: Μά πρόκειται για τη γλώσσα των προγόνων μας. Και ή έπαφή μας με αυτούς θα βελτιώσει τον πολιτισμό

μας». Τό γεγονός δέ ότι οι Ίσπανοί Εύρωβουλευτές ζήτησαν να καθιερωθεί ή ελληνική ως ή έπίσημη γλώσσα της Εύρωπαϊκής Ένωσης είναι διότι τό νά μιλά κανείς για Ένωμένη Εύρώπη χωρίς την ελληνική είναι σάν νά μιλά σέ έναν τυφλό για χρώματα.

Όμως άκροτελευτιώς πρέπει νά υπογραμμίσουμε ότι όσον άφορά τη μεταφραστική προσπάθεια των κλασικών κειμένων της άρχαιότητας, των Εύαγγελίων, της Θείας Λειτουργίας και της έκκλησιαστικής Ύμνολογίας, ή προσπάθεια αυτή δέν είναι δυνατόν ποτέ νά άποδώσει πιστά όσο και άν τά προσεγγίσει, αλλά ύπάρχει κίνδυνος νά τά αλλοιώσει, νά τά παραχαράξει. Θά μπορούσαμε νά συμφωνήσουμε άνεπιφύλακτα μέ την άποψη των Ίταλων, όσον άφορά τίς μεταφράσεις των κειμένων: «Ό μεταφραστής είναι προδότης» ή κατά την άποψη άλλων, τό νά διαβάζεις κάτι άπό τό πρωτότυπο, είναι σά νά πίνεις κρασί άπό χρυσή κούπα, ένώ στη μετάφραση είναι σά νά πίνεις κρασί άπό άσημένια και συμπληρώνουμε, γιατί όχι, μερικές φορές, άπό ποτήρι μιάς χρήσεως.

Αυτό μπορεί νά ισχύσει περισσότερο όσον άφορά τόν εύαγγελικό λόγο, τά κείμενα της Θείας Λατρίας, της Ύμνολογίας. Ό εύσεβής άνθρωπος, άκόμη κι άν δέν διαθέτει μόρφωση και παιδεία έγκεφαλκή, μπορεί μέ την καθάρτητα της ψυχής του νά προσεγγίσει τίς αιώνιες αλήθειες σάν τό Μέγα Άντώνιο, έχοντας για άλάθητο όδηγό την καρδιά του και πάνω άπ’ όλα τό φωτισμό του Άγίου Πνεύματος.

Πρίν άπό λίγα χρόνια βρέθηκα στό Πανεπιστήμιο του Lancaster στό Ambleside προκειμένου νά παρακολουθήσω ένα συνέδριο της EUROCLASSICA, του Όμίλου Εύρωπαϊκών Έταιρειών Καθηγητών Κλασικών Γλωσσών και Πολιτισμών.

Κάποιος Καθηγητής Πανεπιστημίου μās έφερε κάποια άποσπάσματα άπό την Καινή Διαθήκη. Συνέβη νά κάνει ό ίδιος και σειρά έκπομπών στό BBC. Άν ένθυμούμαι καλώς, μās έφερε τά άποσπάσματα: «Καταμάθετε τά κρίνα του άγρού πώς αύξάνει... κ.λπ.». Παρουσίασε τρείς διαφορετικές μεταφράσεις του άποσπάματος. Η κατάληξη του ίδιου και των άλλων παρισταμένων συνέδρων ήταν ότι

καμιά άπολύτως, όχι μόνον δέν άπέδιδε, αλλά δέν προσήγγιζε καν τό πρωτότυπο. Ήταν παραχάραξη και όχι όρθή άπόδοση.

Καθηγητής μας έπίσης της Κλασικής Φιλολογίας στό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ό όποιος μās δίδασκε τό σύγγραμμα «Η άπλούστατη πρόταση των κλασικών γλωσσών» μέ άναφορά στό Κατά Ίωάννην Εύαγγέλιον μās άνέφερε τό περιστατικό ενός άγράμματος αλλά εύσεβους λειτουργού του Ίψίστου, ό όποιος διάβαζε τόν ψαλμό: «Μακάριος άνήρ κ.λπ.».

Σήμερα οι έπιστήμονες πιστεύουν ότι ό δείκτης νοημοσύνης δέν είναι μόνο ύπόθεση έγκεφαλκή, I.Q., δηλαδή Intelligence Quantity αλλά και E.Q. δηλαδή Emotional Quantity, για νά συμφωνήσουμε μέ τόν μεγάλο Pasquale, ότι ή καρδιά έχει τούς λόγους της, που τό λογικό δέν κατανοεί.

«Μονάχη έγνοια ή γλώσσα μου στis άμμουδιές του Όμήρου.

Τή γλώσσα μου έδωκαν ελληνική μέ τά πρώτα λόγια του Ίνμου.

Τή γλώσσα μου έδωκαν ελληνική μέ τά πρώτα πρώτα δόξα Σοι», θά πει ό Όδυσσέας Έλύτης μέ τούς άσυνήθιστους λεξιλογικούς συνδυασμούς του, που φανερώνουν τη μεγάλη έξοικείωσή του μέ τόν άνεξάντλητο θησαυρό της ελληνικής γλώσσας στη διαχρονική της πορεία.

Κορυφαίοι διανοούμενοι πιστεύουν ότι, άν μέ τόν χρόνο ή ελληνική γλώσσα έφθασε στην όχι εύχάριστη σημερινή της μορφή, θά μπορέσει και πάλιν νά έπανακτήσει την «άρχαιαν λάμψιν» κατά τόν περίφημο άρχαίο Νέοφυτο Δούκα22, ό όποιος άναρωτιέται: «έάν άρνηθοΰμε την πρόοδο της άρχαίας γλώσσας, τί θέλουμε στοχασθή τά άλλα έθνη περί ήμών, οΐτινες χαιρούνται ήδη όρώντες έν ήμιν κατ’ όλίγον άνορθομένην της γλώσσας την τελειότητα;».

Όλοι εύελπιστούν ότι πολύτιμη βοήθεια μπορεί νά προσφέρει ή Έκκλησία διατηρώντας την ελληνική γλώσσα άπαραχάρακτη ως τό άνόθεντο πρωτόπλασμα των πρωτοχριστιανικών χρόνων και «ήμεις ως τέκνα πιστά φίλοστόργη μητρί συνεπόμενοι, άναβαίνομεν».

Μάνα - Μητέρα - Μητρότητα

- Άβυσσος βαθιά η καρδιά της μάνας. Στα βάθη της πάντα η συγχώρεση Μπαλζάκ.
- Άμα βλέπεις τη μάνα κλαίς το παιδί Ελληνική Παροιμία.
- Αν δεν είσαι μητέρα, δεν πρέπει να πιάνεις στο στόμα σου την υπέροχη λέξη που λέγεται Αγάπη
- Ας προσπαθήσει καθένας μας να βρει μια γιαγιά... είναι ή μόνη από τους ενήλικες που έχει χρόνο Άγνωστος.
- Για τη μητέρα, το παιδί είναι το παν, ενώ για το παιδί ο γονέας είναι μονάχα ένας κρίκος στην αλυσίδα της ζωής του Ντισαρέλι.
- Δεν μπορώ να υποφέρω τα μητρικά δάκρυα Βινγίλιος.
- Δεν πρέπει να ταπεινώνεται κανείς παρά εμπρός στη μητέρα του Αζαήλ.
- Δεν υπάρχει για τα παιδιά καλύτερο καταφύγιο από τη μητρική αγκαλιά Μόντι.
- Δεν υπάρχει για τα παιδιά καλύτερο καταφύγιο από τη μητρική αγκαλιά Σάνδη Γεωργία.
- Δεν υπήρχε άλλο τόσο όμορφο παιδί κι όμως η μητέρα του με χαρά το έβαζε για ύπνο Έμερσον Ραλφ.
- Δες μάνα και πάρε κόρη Ελληνική Παροιμία.
- Δημοκρατία θα έχουμε μόνο, όταν ή κάθε οικογένεια ψηφίσει ποιος είναι ή μητέρα Μπραντ Βίλλυ.
- Δικαίως ονομάζουμε τη γη μητέρα, αφού την ποδοπατούμε και αυτή δεν παύει να αποδίδει καρπούς και άνθη Καμπούρογλου.
- Εάν ακόμα και στην παλάμη σου τηγανίζεις μια ομελέτα για την μητέρα σου, ακόμα και τότε παραμένεις καταχρεωμένος μπροστά της Αρμένικη παροιμία.
- Επειδή ο Θεός δεν μπορεί να βρίσκεται παντού, γι’ αυτό έφτιαξε τη μητέρα Δουμάς (πατέρας).
- Η αγάπη της μητέρας ποτέ δεν παλιώνει.
- Η ανατροφή και η διαπαιδαγώγηση του παιδιού είναι σοφία της μητέρας Τένυσσον.
- Η καρδιά της μητέρας είναι μια άβυσσος, που στο

βάθος της βρίσκεται πάντοτε η συγγνώμη Βίων.

- Η μάνα του σκοτωμένου κοιμάται, η μάνα του φονιά δεν μπορεί να κλείσει μάτι.
- Η μεγαλύτερη αγάπη είναι της μητέρας, δεύτερη του σκύλου και μετά απ’ αυτήν της κοπέλας Πολωνική παροιμία.
- Η μητέρα είναι ένα πρόσωπο το οποίο, βλέποντας ότι υπάρχουν μόνο τέσσερα κομμάτια πίτας για πέντε άτομα, λέει ότι ποτέ δεν της άρεσε ή πίτα Τζόρνταν Τ.
- Η μητέρα είναι το αγιότερο ζωντανό πλάσμα.
- Η μητρότητα είναι ο καλύτερος φύλακας της τιμής της συζύγου.
- Η συμπεριφορά ενός παιδιού είναι πάντοτε έργο της μητέρας του Ναπολέων.
- Ήταν ή επί τας (Η με αυτή -την ασπίδα- νικητής ή πάνω σ’ αυτή -την ασπίδα- νεκρός) [Η τελευταία ευχή της Σπαρτιάτισσας μάνας στον γιό της που έφευγε για τον πόλεμο].
- Και το ψέμα μερικές φορές είναι ιερό σαν την αλήθεια: όταν η μητέρα τραγουδάει ένα χαρούμενο τραγούδι και χαμογελάει στο παιδί της που έχει ανίατη αρρώστια Τροεπόλσκι Γ.
- Κατά μάνα κατά κύρη (κατά γιο και θυγατέρα) Ελληνική Παροιμία.
- Μάνα είναι μόνο μία Ελληνική έκφραση.
- Μητέρα είναι ή άνοιξη που μας χαρίζει καινούργια βλαστάρια της ζωής Σπουρτζέον.
- Μια μάνα είπε κάποτε στο αγοράκι της ότι ο Θεός κάνει τους ανθρώπους καλούς. Και εκείνο απάντησε: “Έξέρω για τον Θεό, αλλά βοηθούν πολύ και οι μανούλες” Χουίλερ Γκ.
- Μια μάνα καταλαβαίνει ακόμα κι αυτά που δεν λέει το παιδί Εβραϊκή παροιμία.
- Μια μητέρα μπορεί να τρέψει τα εφτά παιδιά της, ενώ τα εφτά παιδιά την μητέρα τους, όχι Γαλλική παροιμία.

- Ο Θεός δεν μπορούσε να βρίσκεται παντού, γι’ αυτό δημιούργησε τις μητέρες Εβραϊκή παροιμία.
- Ό,τι είμαι, με έκανε η μητέρα μου Ερασμος.
- Οι άνθρωποι που τα παιδιά δεν μπορούν να καταλάβουν καθόλου, είναι ο πατέρας κι η μητέρα, ενώ αντίθετα, τα πηγαίνουν θαυμάσια με τον παππού και τη γιαγιά Στράνσκι Σ.
- Οι γιαγιάδες έχουν το χρόνο που δεν είχαν ποτέ ως μητέρες - χρόνο για παραμύθια, για μουσικά, για χάρδια Ντε Βρις Μ.
- Οι μανάδες μας φτάνουν στο μεγαλύτερο σημείο της ομορφιάς τους, μόνο όταν γίνουν γιαγιάδες Μόρλεϊ Κ.
- Όσα σκεπάζει ο ουρανός, τόσα σκεπάζει η μητέρα
- Όταν η μητέρα χάσει την ομορφιά της, υπερηφανεύεται για την ομορφιά της κόρης της Μοντεσκιέ.
- Παιδί, ή άγκυρα μιας μητέρας.
- Ποια είναι ή γλυκύτερη λέξη; Μητέρα!
- Στα μάτια της μητέρας του, ο πίθηκος είναι μια γαζέλα Αιγυπτιακή παροιμία.
- Τα παιδιά είναι ό,τι είναι οι μητέρες τους Λεβέκ.
- Την μητέρα κοίτα, την κόρη παντρεύσου Καυκάσια παροιμία.
- Τίποτε το προσφιλέστερο στα παιδιά από την μητέρα. Αγαπάτε την μητέρα σας, παιδιά, διότι δεν υπάρχει άλλος έρωτας αγνότερος και γλυκύτερος Ευρωπαϊδής.
- Το βρέφος είναι ή άγκυρα μιας μητέρας.
- Το μέλλον του παιδιού είναι πάντοτε έργο της μητέρας Ναπολέων.
- Το πρώτο παιδί κάθε γυναίκας είναι συνέχεια της τελευταίας της κούκλας.
- Το φιλί είναι το πλουσιότερο δώρο της φτωχότερης μάνας.
- Φιλώ τέκνα, αλλά εμήν Πατρίδα μάλλον φιλώ (Αγαπώ τα παιδιά μου, αλλά περισσότερο από αυτά αγαπώ την Πατρίδα μου).

ΠΕΙΘΩ-ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ

Μαρία Φράγκου,
Σύμβουλος Ψυχικής
Υγείας -
Ψυχοθεραπεύτρια

Πειθώ είναι η βασική δεξιότητα για κάθε άνθρωπο, πολύ περισσότερο για άτομα που έχουν ανάγκη να επηρεάζουν και να κινητοποιούν. Όμως, λιγότερο από 1% του πληθυσμού γνωρίζουν πώς να πειθούν. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να γνωρίζει όλους τους νόμους και κανόνες της, συμπεριλαμβανομένων και των ιδίων των ερευνητών του θέματος. Πειθώ, λοιπόν, είναι η δύναμη και η ικανότητα να επηρεάζεις τους άλλους, να κάνεις κάποιον να συμφωνήσει μαζί σου και να αποδεχθεί την γνώμη σου ή την πρότασή σου. Πειθώ δεν σημαίνει «εκμετάλλευση» του άλλου. Για την ακρίβεια το όριο μεταξύ Πειθούς και Εκμετάλλευσης μπορεί να είναι: «Προκαλώ βλάβη ή επηρεάζω τον άλλο;»

Ο Αριστοτέλης, μάλιστα, που κατείχε τόσο καλά την τέχνη της ρητορείας, εξέφρασε την άποψη πως τρεις είναι οι παράγοντες θεμέλια της Πειθούς: το Ήθος, το Πάθος και ο Λόγος. Το τρίπτυχο του Αριστοτέλη ισχύει και για την σημερινή Πειθώ, όμως υπάρχουν τρεις βασικές διαφορές.

1. Οι άνθρωποι είναι περισσότερο μορφωμένοι και πληροφόρημένοι.

2. Οι άνθρωποι είναι περισσότερο σκεπτικοί και διατακτικοί. Έτσι, πολλές τεχνικές πειθούς έχουν χρησιμοποιηθεί πολλαπλώς και έχουν χάσει την αποτελεσματικότητά τους.

3. Οι επιλογές που δίνονται σήμερα είναι πολλές περισσότερες και γι' αυτό και οι άνθρωποι γίνονται περισσότερο δυσκολόπιστοι!

Οι σύγχρονοι νόμοι της πειθούς είναι οι ακόλουθοι:

1. Ο νόμος της Συμφωνίας.
2. Ο νόμος της Υποχρέωσης
3. Ο νόμος της Συνδεσιμότητας
4. Ο νόμος της Κοινωνικής Επικύρωσης
5. Ο νόμος της Σπανιότητας
6. Ο νόμος της Λεκτικής Επικοινωνίας
7. Ο νόμος της Σύγκρισης
8. Ο νόμος των Προσδοκιών
9. Ο νόμος της Συμμετοχής
10. Ο νόμος της Εκτίμησης
11. Ο νόμος της Συσχέτισης
12. Ο νόμος της Ισορροπίας.

1. Ο νόμος της Συμφωνίας

Σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, οι περισσότεροι από εμάς αισθανόμαστε «γαλήνια» όταν όλα είναι σταθερά και σε «συμφωνία» στη ζωή μας: στη δουλειά μας, στο σπίτι μας, στις συνθήκες μας, ακόμα και σ' αυτά που πίνουμε ή τρώμε. Ακόλουθα, οι άνθρωποι τείνουν υποσυνείδητα να έλκονται από άτομα που είναι σταθερά στη συμπεριφορά τους. Η Ακολουθία και η Ασυνέπεια γενικά θεωρούνται ανεπιθύμητα.

Υπάρχει και η λεγόμενη θεωρία της Γνωστικής Συμφωνίας, η οποία ορίζει ότι οι άνθρωποι θα συμπεριφερθούν σύμφωνα με τις Αντιλήψεις τους, τις Αρχές τους, τα Πιστεύω τους. Όλα αυτά, λοιπόν, οφείλουμε να τα κρατούμε υπ' όψιν, διότι αν οι συνδιαλεγόμενοι συμπεριφερθούν με τρόπο που είναι ανακόλουθος με αυτές τις «Γνωστικές Λειτουργίες», θα αισθανθούν δυσφορία. Η ψυχολογία μας ζητά Σταθερότητα. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, η υπόσχεση ή πολύ περισσότερο η γραπτή δήλωση ή δημόσια θέση δημιουργεί Σταθερή Θέση.

2. Ο νόμος της Υποχρέωσης

Αυτός ο νόμος λέγεται και νόμος της Αμοιβαιότητας. Η άλλη πλευρά θα κάνει κάτι για εσάς όταν έχετε κάνει ή κάνετε κάτι γι' αυτήν. Για παράδειγμα, κάντε ένα δώρο στην άλλη πλευρά, όπως λόγου χάρη σε μια διαπραγμάτευση. Σημαντικό είναι να θυμάστε πως το δώρο πρέπει να γίνει πριν και όχι κατά την διάρκεια της συνδιαλλαγής

3. Ο νόμος της Συνδεσιμότητας

Όλοι έχουμε την εμπειρία να βρεθούμε με άτομα και σε λίγα λεπτά να αισθανθούμε άνετα και φιλικά. Αντιθέτως, πιθανότατα, όλοι έχουμε βρεθεί με άτομο που δεν μας άρεσε ή δεν θέλαμε να είμαστε μαζί του. Αυτός είναι ο νόμος της Συνδεσιμότητας. Όσο πιο «κοντά» αισθανόμαστε με κάποιον, τόσο πιο πολύ πειθόμαστε από αυτόν. Παράγοντες, τώρα, συνδεσιμότητας είναι η ελκυστικότητα, η ομοιότητα, οι κοινωνικές δεξιότητες και η σχεσιακή επικοινωνία. Οι τρεις πρώτοι παράγοντες είναι μάλλον σαφείς. Με τον τέταρτο παράγοντα, την σχεσιακή επικοινωνία, εννοούμε την αρμονική ένωση με τον άλλο, που είναι και ο πυρήνας στην ανάπτυξη αμοιβαίας

εμπιστοσύνης, καθώς κάνει την επαφή δυνατή ακόμα και όταν οι γνώμες διαφέρουν. Εδώ πολύ μεγάλο ρόλο παίζει η γλώσσα του σώματος: μάτια, κεφάλι, χέρια, πόδια.

4. Ο νόμος της Κοινωνικής Επικύρωσης

Ο άνθρωπος είναι κοινωνικό Ον. Όλοι έχουμε την ενδόμυχη επιθυμία να ανήκουμε σε μια κοινωνική ομάδα. Μάλιστα, αυτός ο νόμος αναγνωρίζει την τάση μας να αλλάζουμε αντιλήψεις, γνώμες και συμπεριφορές, ώστε να είμαστε συνεπείς με την ομάδα αναφοράς μας. Χωρίς να το παραδεχόμαστε, ακόμα και χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε, μάς ενδιαφέρει τι σκέπτονται οι άλλοι για εμάς. Με λίγα λόγια, πολλές φορές χρησιμοποιούμε τη συμπεριφορά άλλων ως οδηγό για να κάνουμε επιλογές ή να παίρνουμε αποφάσεις.

Ποιές είναι, όμως, οι εφαρμογές αυτού του νόμου; Πρώτον, όσο μεγαλύτερη η ομάδα τόσο ευκολότερα θα πειστούν και θα συμμορφωθούν τα μέλη. Δεύτερον, όσο περισσότερο ο πομπός είναι γνωστό άτομο, τόσο περισσότερο αυτό το άτομο θα επηρεάσει τη συμπεριφορά και την γνώμη της άλλης πλευράς. Και τρίτον, όσο πιο ξεκάθαρο είναι το θέμα - το οποίο μάλιστα αποτελεί και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα - τόσο το καλύτερο.

5. Ο νόμος της Σπανιότητας

Όσο κάτι είναι ελεγχόμενο, σπάνιο ή σε έλλειψη τόσο πιο επιθυμητό είναι. Παρομοίως, όταν οι επιλογές είναι λίγες ή απειλούμενες/η ανθρώπινη ανάγκη μεγαλώνει. Όλα αυτά σημαίνουν πως η σπανιότητα οδηγεί τους ανθρώπους σε γρήγορες αποφάσεις για να μην χάσουν την ευκαιρία. Σε πρακτικό επίπεδο, καλό είναι να θέτουμε χρονικούς περιορισμούς σε αποφάσεις, προτάσεις, διαθεσιμότητα. Καλό επίσης είναι να θέτουμε και περιορισμούς χώρους. Τέλος, δέον είναι να είμαστε σχετικά δύσκολοι μέχρι και στα ραντεβού μας!

6. Ο νόμος της Επικοινωνίας

Στην επικοινωνία μας με τους γύρω μας, το λεξιλόγιο παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο. Πάνω από 60% της ημέρας μας χρησιμοποιούμε προφορική επικοινωνία. Με τις λέξεις που διαλέγουμε δημιουργούμε κίνηση, ενθουσιασμό και όραμα. Έτσι οι λέξεις επηρεάζουν αντιλήψεις, στάσεις, αρχές και συναισθήματα.

Συγκεκριμένα, επικοινωνούμε με τρεις βασικούς τρόπους: τον οπτικό, τον ακουστικό και τον κιναισθητικό. Ο οπτικός τύπος «βλέπει» τον κόσμο μέσω των ματιών του. Οι δηλώσεις του είναι οι εξής:

- Το βλέπω τώρα...
- Α, τώρα μου είναι ξεκάθαρο
- Αυτό δεν έχει καμία σχέση
- Μπορείς να μου το περιγράψεις
- Δεν μπορώ να φανταστώ τι μου λες
- Τώρα κατάλαβα
- Χρειάζομαι μία άλλη προοπτική γι αυτό

Για τον οπτικό τύπο, ο συνομιλητής του πρέπει να έχει προετοιμασμένη παρουσίαση και επιχειρηματολογία, να είναι συνοπτικός, να κινείται γρήγορα και να ζωγραφίζει με λέξεις εικόνες.

Για τον ακουστικό, τώρα, τύπο οι ήχοι είναι το παν. Θα πει:

- Δεν ακούω τι θέλεις να πεις.
- Θα μπορούσες να το επαναλάβεις;
- Άκου
- Μ' αρέσει αυτό που ακούω
- Πες μου τι ήθελες να δεις
- Μπορούμε να μιλήσουμε;
- Μου ακούγεται καλό.

Επιπλέον, ο ακουστικός τύπος επικοινωνεί λεκτικά, κοιτάζει με ένα γενικό βλέμμα, σαν αδιάφορο και χρησιμοποιεί ανεβοκατέβασμα στην ομιλία του... ίσως και ψιθύρους.

Τέλος, για τον κιναισθητικό, το παν είναι το συναίσθημα. Η ζωή για αυτόν είναι μια σειρά συναισθημάτων και εμπειριών. Μιλάει αργά και κάνει μεγάλες παύσεις. Ακόμη, ψάχνει πρω-

τίστως για συναισθήματα και μετά για εικόνες και ήχους.

Ο κιναισθητικός θα πει:

- Έχω ένα προαίσθημα.
- Νιώθω-αισθάνομαι ότι έχεις δίκιο.
- Η διαίσθησή μου λέει.
- Νιώθω αποπροσανατολισμένος.
- Δεν με αγγίζει.
- Απλά το λατρεύω.
- Μου κάνεις.

Τον κιναισθητικό πρέπει κανείς να τον αφήσει να βιώσει, να εκφραστεί, όπως και να πιάσει αντικείμενα, χαρτιά και στυλό... Πρέπει να συμμετέχουμε στα συναισθήματα του κιναισθητικού τύπου και να του μιλάμε για αυτά.

Αυτό που σίγουρα οφείλουμε να κρατήσουμε κατά νου είναι πως είναι άκρως αναγκαίο να αναγνωρίσουμε τον τύπο της άλλης πλευράς κάθε φορά που θέλουμε να την πείσουμε ή να την επηρεάσουμε για κάτι.

7. Ο νόμος της Σύγκρισης

Αυτό που κυρίως εννοούμε εδώ είναι πως χρειάζεται να δημιουργούμε κάποια όρια συγκρίσεων. Το μυαλό δεν μπορεί να επεξεργαστεί τα όρια ανεξάρτητα και αντικειμενικά, έχει ανάγκη από σύγκριση. Επομένως, τον νόμο της Σύγκρισης τον χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να οδηγήσουμε την άλλη πλευρά προς την επιλογή που θέλουμε. Αξίζει να επισημανθεί πως ψυχολόγοι έχουν καταλήξει ότι τα θετικά στοιχεία πάντα «βαρύνουν» περισσότερο από τα Αρνητικά. Για παράδειγμα, ΔΥΟ ΘΕΤΙΚΑ Σημεία (σε μια πρόταση) πάντα βαρύνουν περισσότερο από ΔΥΟ ΑΡΝΗΤΙΚΑ, ακόμα και αν αντικειμενικά έχουν την ίδια σπουδαιότητα.

8. Ο νόμος των προσδοκιών

Ο νόμος αυτός χρησιμοποιείται για να επηρεάσει την πραγματικότητα. Είναι γνωστό πως ο άνθρωπος τείνει να αποφασίζει βάσει του πώς οι άλλοι πιστεύουν ότι θα πράξει. Πολλές έρευνες αποδεικνύουν, μάλιστα, ακριβώς αυτό: Ότι οι προσδοκίες των άλλων για εμάς, επηρεάζουν τις αποφάσεις μας και τα αποτελέσματά μας.

Έτσι όταν εισπράξουμε από τους άλλους απογοήτευση ή σκεπτικισμό, θα αντιδράσουμε διαφορετικά από ότι όταν τα μηνύματα απέναντι μας δείχνουν συμπάθεια, επιτυχία και εμπιστοσύνη.

9. Ο νόμος της Συμμέτοξης

Σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, πρέπει να δίνουμε στην άλλη πλευρά ευκαιρίες συμμετοχής, ώστε να συμβάλει στην απόφαση. Γι' αυτό ζητάμε τη γνώμη της:

- Χρειάζομαι τη γνώμη σου.
- Πώς μπορώ να το κάνω αυτό;
- Τι πιστεύεις;
- Έχεις καμία ιδέα;
- Τι προτείνεις;
- Πώς το βλέπεις εσύ;

Γίνεται, λοιπόν, εμφανές πως οι άνθρωποι έχουν εσωτερική επιθυμία να είναι χρήσιμοι, να συμβάλουν και να ζητούν τη γνώμη τους. Με άλλα λόγια, οφείλουμε να κάνουμε την άλλη πλευρά να συμμετέχει.

Κρατάμε, έτσι, την προσοχή της άλλης πλευράς με τους εξής τρόπους:

- Κάνουμε ερωτήσεις
 - Τι νομίζεις για...
 - Σκέφτηκες ποτέ...
 - Πώς αισθάνεσαι με...
 - Πώς αρχίζεις...
 - Πώς το βρήκες...
- Δίνουμε σχετικά παραδείγματα.
- Μιλάμε στο πρώτο πρόσωπο πληθυντικού.
- Κάνουμε την άλλη πλευρά να αισθάνεται σπουδαία.
- Δίνουμε γρήγορες συμβουλές (tips).
- Χρησιμοποιούμε ενεργητική γλώσσα σώματος.
- Αποφεύγουμε λεπτομέρειες.

10. Ο νόμος της επιβράβευσης

Όλοι οι άνθρωποι χρειάζονται και θέλουν Επιβράβευση, Αναγνώριση και Αποδοχή, καθώς αυτές ακριβώς είναι από τις βαθύτερες Ανάγκες μας. Ποτέ δεν είναι αρκετές! Αυτός, λοιπόν, ο νόμος είναι απαραίτητος στο μηχανισμό της Πειθούς. Συγκεκριμένα, η φιλοφρόνηση έχει τη δύναμη να αλλάζει συμπεριφορές, διότι κάνει τον λήπτη να αισθάνεται Άξιος, Αναγκαίος, Σπουδαίος. Δεν είναι υπερβολή, μάλιστα, να προσθέσουμε πως είναι δύσκολο να ΜΗ συμφωνούμε με άτομα που μας θαυμάζουν, μας έχουν σε υψηλή υπόληψη και μας επιβραβεύουν. Συμπερασματικά, όταν βρίσκεσαι σε μία κατάσταση Πειθούς και δεν ξέρεις τι να κάνεις... κάνοντάς την να αισθανθεί σπουδαία είναι αλάνθαστη τεχνική!

ΜΙΚΡΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Φύσις δε του σώματος αρχή του εν ιατρική λόγου
Ιπποκράτης

Ανθρώποις αρμόδιον ψυχής μάλλον
ή σώματος λόγου ποιείσθαι
Δημόκριτος

Έν τω εγκεφάλω είναι το ηγεμονικόν
Αλκμαίων

Καλά το ξέρω τι΄ ναι το κρίμα που πάω να κάνω,
μα το λογικό μου (βουλευμάτα) νικά ή οργή
(θυμός), πού΄ ναι στις πιο μεγάλες του
ανθρώπου συμφορές η μόνη αιτία
Ευριπίδης, Μηδεία

Η φύση και η διδαχή παραπλήσιο είναι,
και η διδαχή μεταρρυθμίζει τον άνθρωπο,
και μεταρρυθμίζοντας τον φυσιοποιεί και
ανανεώνει τους παλιούς χαρακτήρες που
εξ΄ αρχής η φύση έδεσε
Δημόκριτος
Ιπποκράτης
περί ιερής νόσου

Με την αρρώστια (επιληψία) που τη λένε ιερή ιδού
πώς έχει το πράγμα: Δεν πιστεύω καθόλου πως η αρ-
ρώστια αυτή είναι πιο θεϊκή από τις άλλες αρρώστιες
ή πιο ιερή. Πιστεύω πως υπάρχει και γι΄ αυτήν μια
φυσική αιτία, οι άνθρωποι όμως, είτε από άγνοια

είτε και γιατί τους έκαμε εντύπωση ο παράξενος χα-
ρακτήρας της -δεν μοιάζει, πράγματι, σε τίποτε με τις
άλλες αρρώστιες-, τη θεώρησαν αρρώστια που τη
στέλνουν οι θεοί.

Η αρρώστια λοιπόν αυτή δεν είναι, κατά τη γνώμη
μου, πιο ιερή από τις άλλες αρρώστιες. Κάθε άλλο.
Όπως όλες οι αρρώστιες έχουν τη φύση τους, αυτό
που κάνει ώστε να γεννηθεί η κάθε μια, έχει και αυτή
τη φύση της και την αιτία της.

Η πραγματική λοιπόν αιτία για την αρρώστια αυτή
-όπως και για όλες τις σοβαρές αρρώστιες- είναι ο
εγκέφαλος.

Η αρρώστια αυτή προσβάλλει ανθρώπους φλεγ-
ματικής ιδιοσυγκρασίας, δεν προσβάλλει αυτούς
που έχουν ιδιοσυγκρασία χολώδη.

Γεννιέται τον καιρό που ο άνθρωπος, έμβρυο
ακόμα, βρίσκεται μέσα στη μήτρα, γιατί όπως όλα τα
μέλη του σώματος, το ίδιο και ο εγκέφαλος περνά
την πιο κρίσιμη περίοδό του. Αν η κάθαρση δεν
πραγματοποιηθεί, αλλά δημιουργηθεί συμφόρηση
μέσα στον εγκέφαλο, τότε ο άνθρωπος που θα γεν-
νηθεί θα είναι υποχρεωτικά φλεγματικής ιδιοσυγ-
κρασίας.

Αν το φλέγμα εμποδισθεί να πάρει έναν από αυ-
τούς τους δρόμους και κατεβεί στις φλέβες που ανέ-
φερα πιο πάνω, ο άρρωστος χάνει την φωνή του και
παθαίνει ασφυξία, αφού αφροί τρέχουν από το

στόμα του, τα δόντια του σφίγγουν, τα χέρια του συ-
σπάζονται, τα μάτια του στραβίζουν και χάνει τελείως
τα λογικά του. Είναι και μερικοί που τους ξεφευγουν
και τα κόπρανα.

Οπωσδήποτε οι άνθρωποι πρέπει να ξέρουν ότι η
μοναδική πηγή από όπου προέρχονται οι ηδονές και
οι χαρές μας , τα γέλια και τα αστεία μας είναι ο εγ-
κέφαλος, το ίδιο και οι λύπες και οι στεναχώριες, οι
βαρυθυμίες και τα κλάματα. Χάρη σ΄ αυτόν κυρίως
σκεπτόμαστε, βλέπουμε, ακούμε και ξεχωρίζουμε
(διαγιγνώσκουμε) το άσχημο από το όμορφο, το κακό
από το καλό, το ευχάριστο από το δυσάρεστο.

Ο εγκέφαλος είναι η αιτία που τρελαινόμαστε και
παραφρονούμε. Από δική του επίδραση είναι οι φόβοι
και οι αγωνίες που μας κυριεύουν την ημέρα ή την
νύχτα οι αϋπνίες και τα σφάλματά μας.

Όλα αυτά τα παθαίνουμε από τον εγκέφαλο
όταν δεν είναι υγιής, αλλά έχει γίνει πιο θερμός
από το κανονικό ή πιο ψυχρός, η πιο υγρός η πιο
ξηρός, ή γενικά όταν έχει πάθει κάτι που είναι αν-
τίθετο με την φύση του, και στο οποίο δεν ήταν
συνηθισμένος.

Όταν δηλαδή ο εγκέφαλος είναι αφύσικα υγρός,
επόμενο είναι να αρχίσει να κινείται, με την κίνηση
του όμως αυτή ούτε η όραση μπορεί να μένει στα-
θερή ούτε η ακοή αλλά συγχέονται το ένα με το άλλο
και αυτά που βλέπουμε, και αυτά που ακούμε.

Εκ βαθέων

Χρυσά χέρια και πολλά χαρίσματα μου έδωσε ο Κύριος. Δεν τα μεταχειρίστηκα για να αποκτήσω υλικά
αγαθά, μήτε χρήματα, μήτε δόξα, μήτε κανενός είδους καλοπέραση. Τα μεταχειρίστηκα προς δόξαν Του
κυρίου και της Ορθοδοξίας Του.

Όχι μόνο τον εαυτό μου παράβλεψα, μα και τους δικούς μου, τη γυναίκα μου, τα παιδιά μου και τα εγγόνια
μου τα αδίκησα κατά το πνεύμα του Κόσμου.

κανένας άνθρωπος δεν στάθηκε τόσο ανίκανος να βοηθήσει τους συγγενείς του όσο εγώ.

Μ΄ όλο που είχα ένα όνομα και πολλούς θαυμαστές, ποτέ δεν τα μεταχειρίστηκα για ωφέλειά μου, τόσο
ώστε να απορούν οι γνωστοί μου και οι ξένοι.

Ήμουνα προσηλωμένος στο έργο που έβαλα για σκοπό μου και στο σκληρό αγώνα για την Ορθόδοξη
πίστη μας. Για τούτο τυραννιστήκαμε και τυραννιόμαστε στη ζωή μας. Για τούτο τώρα νικήσαμε στη ζωή
μας.

Φτωχός εγώ, φτωχά τα παιδιά μας. Βιοπάλη σκληρή. Μαζί με την ελπίδα του Θεού όλα γαληνεύουν, όλα
τα θλιβερά τα περνάμε με ευχαριστία.

Ξέρω πως όσα βάσανα μας έρχονται, μας έρχονται γιατί δεν πέσαμε να προσκυνήσουμε τον διάβολο,
να καλοπεράσουμε, παρά ακολουθούμε Εκείνον που μας δείχνει «την στενήν και τεθλιμένην οδόν».
Και σ΄ αυτόν τον δρόμο Τον ακολουθούμε πρόθυμα.

(ΜΥΣΤΙΚΑ ΛΑΘΗ)
ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ ΦΩΤΗΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΑΤΕΡ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΑΣΙΖΗΣ

Κύριε, κάνε με όργανο της ειρήνης Σου,
Όπου υπάρχει μίσος την αγάπη να φέρνω,
Όπου προσβολή, την ειρήνη να δίνω,
Όπου διχόνοια, τη φιλία να χτίζω,
Όπου πλάνη, την αλήθεια να σκορπώ,
Όπου αμφιβολία, την πίστη να στεριώνω,
Όπου απελπισία, την ελπίδα να φυτεύω,
Όπου σκοτάδι, το φως να απλώνω,
Όπου πόνος και λύπη να δίνω τη χαρά.
Γιατί, Θεέ μου, όποιος δίνει παίρνει.
Όποιος συγχωρεί συχωρείται,
Όποιος πεθαίνει ανασταίνεται,
Σε μια καινούργια ζωή.

Μετάφραση από το Λατινικό Πρωτότυπο του
Γεωργίου Μουστάκη, Καθηγητή 1980.

➔ Συνέχεια από σελ. 3

11. Ο νόμος της Συσχέτισης

Το ανθρώπινο μυαλό δημιουργεί συνδέσμους με αντικεί-
μενα, σωματικές κινήσεις, σύμβολα, συναισθήματα, μνήμες
και εμπειρίες. Έτσι, λοιπόν, συνδέουμε διανοητικά τον εαυτό
μας με μουσικούς ήχους, σήματα, ονόματα, χρώματα, σύμ-
βολα. Έμπειροι στην Πειθώ εκμεταλλεύονται αυτή τη συ-
σχέτιση για να δημιουργήσουν θετικά συναισθήματα και
σκέψεις με το μήνυμα που θέλουν να υποστηρίξουν.

Για παράδειγμα, συγκεκριμένο ντύσιμο συνδέεται με μία
συγκεκριμένη κατάσταση. Επιπλέον, τα εστιατόρια δημι-
ουργούν τις δικές τους συσχετίσεις με τα συγκεκριμένα
μοτίβα διακόσμησής τους. Το ίδιο κάνουν και συγκεκρι-
μένα προϊόντα με τις συσχετίσεις που προκαλούν σε δια-
φημίσεις με γνωστούς ηθοποιούς, αθλητές κλπ.

12. Ο νόμος της Ισορροπίας

Είναι η ισορροπία μεταξύ του “Λογικού Μυαλού” και της
«Συναισθηματικής καρδιάς». Στην Πειθώ το μήνυμά μας
πρέπει να εστιάζεται στο Συναίσθημα, αλλά πρέπει να δια-
τηρεί και μια ισορροπία μεταξύ λογικής και συναισθήματος.
Ειδικότερα, για να υπάρχει Πειθώ με διάρκεια, χρειάζονται
και τα δύο στοιχεία. Το ένα μόνο μπορεί να πείσει, αλλά το
αποτέλεσμα δεν θα έχει διάρκεια. Τα συναισθήματα δημι-
ουργούν κινητικότητα και οδηγούν σε αποφάσεις κατά τη

διάρκεια της επαφής, αλλά αν δεν υποστηρίζονται από τη
λογική, ξεθωριάζουν αργότερα. Η λογική και το Συναίσθημα
είναι η διδυμη μηχανή της Επιρροής και της Πειθούς. Κάθε
άτομο έχει διαφορετική ισορροπία μεταξύ αυτών των δύο
στοιχείων και αυτήν ακριβώς την ισορροπία οφείλουμε να
αναγνωρίσουμε και να διακρίνουμε. Όλοι, όμως, ανεξαιρέ-
τως, έχουμε και τα δύο.

Κλείνοντας, καλό είναι να παρουσιάσουμε μερικά ακόμη
μυστικά του μηχανισμού της Πειθούς. Πρώτα απ΄ όλα, πρέπει
να νιώσουμε σίγουροι πως θα πείσουμε πράγματι την άλλη
πλευρά για την άποψή μας. Όλες οι μάχες, πρώτα κερδίζονται
στο δικό μας μυαλό. Ακόμη, πρέπει να ανακαλύψουμε τις
ανάγκες της άλλης πλευράς, «τα θέλω», τις προσδοκίες της.
Είναι απαραίτητο, επιπλέον, να σχεδιάζουμε κάθε φορά μια
πειστική επιχειρηματολογία, ενώ παράλληλα να δίνουμε το
μήνυμά μας με Πάθος. Ενσυναίσθηση και Αποφασιστικότητα.

Είναι ευνόητο πως το λεξιλόγιό μας πρέπει να είναι πλούσιο
σε θετικές και δυνατές λέξεις, όπως «αξιόλογος», «απεριόρι-
στος», «απίστευτος», «γενναϊόδωρος», «πλουσιοπάροχος», «συ-
ναρπαστικός», «υπέρτατος», «χρήσιμος», παρά παραδομένα σε
αρνητικές λέξεις, όπως «απώλεια», «αποτυχία», «πρόβλημα»,
«υποχρέωση», «χάνω», «βλάπτω», «στεναχώρια», «πληρωμή».

Τελευταίες συμβουλές είναι οι εξής:

ΜΗΝ ΛΕΤΕ
ΕΓΩ
ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΩ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΔΕΝ ΤΟ ΔΕΧΟΜΑΙ
ΔΕΝ ΘΥΜΑΜΑΙ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΙΠΟΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΟΥ
ΔΕΝ ΦΤΑΙΩ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΤΕ

ΕΜΕΙΣ-ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΑΣ
ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ
ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΠΑΛΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΣΑΣ
ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΘΑ ΞΑΝΑΔΩ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΑΣ
ΘΑ ΜΑΘΩ ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ
ΘΑ ΤΟ ΕΡΕΥΝΗΣΟΥΜΕ
ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ
ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΩ ΠΩΣ ΕΧΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Όλο το άρθρο έχει βασιστεί εξ΄ ολοκλήρου από το σεμι-
νάριο του κυρίου Δημοσθένη Παπακωνσταντίνου με τίτλο
«Πειθώ ως μέσο Προσωπικής και Επαγγελματικής Επιρ-
ροής», πιστοποιημένο κατά ISO 2001: 2008, τον Οκτώβριο
του 2015, στο Πρόγραμμα Επιμόρφωσης Ενηλίκων του
Κολλεγίου.

Προσοχή στη θάλασσα για να μην θρηνήσουμε και φέτος πνιγμούς!

Γράφει ο καπ. Κώστας Μιχ. Φράγκος

Είμαστε επιεικώς απαράδεκτοι! Έχουμε ένα κράτος που αρμενίζει τα πέλαγα και αδυνατούμε να το παρακολουθήσουμε. Πάνω από 350 άτομα χάνουν τη ζωή τους κάθε χρόνο από τη θάλασσα. Αλήθεια γιατί συμβαίνει αυτό; Θα μπορούσε να ρωτήσει ο οποιοσδήποτε. Τι γίνεται όμως τελικά; Φταίει το κράτος; Ποιος φταίει που κάθε χρόνο χάνουμε τον πληθυσμό ενός μεγάλου χωριού από τους πνιγμούς; Ειλικρινά δεν μπορώ να το πιστέψω. Οι θάνατοι από πνιγμό περνούν μπροστά και από τα τροχαία, τους Καλοκαιρινούς μήνες. Κάπου πρέπει να σταθούμε με σοβαρότητα στο θέμα αυτό.

Ας μην πούμε και πάλι ποιος φταίει. Ας μην τα ρίξουμε και πάλι στο κράτος. Ας μην κάνουμε τις κακές μάγισσες και τους παντογνώστες. Η αλήθεια είναι πως θέλουμε πολλή δουλειά ακόμα, για να καταφέρουμε να πούμε πως είμαστε αρκετά πολιτισμένοι. Γιατί εγώ πιστεύω ότι είναι αδύνατο να μην ξέρουν κολύμπι τόσοι άνθρωποι. Εξάλλου κανείς ποτέ δεν είπε ότι φταίνει κάποιος για τα θλιβερά αυτά συμβάντα. Κάποιοι πιστεύουν ότι με τους ναυαγισμούς θα λυθεί ως ένα βαθμό η κατάσταση, αυτό όμως πρέπει να είναι πέρα για πέρα λάθος. Τι να σου κάνει ο ναυαγισμός όταν πριν μπεις στη θάλασσα ήπιες μονορούφι τις μπουρίτσες σου και κατέβασες, με λαιμαργία, τα μεζεδάκια σου;

Μην ξεχνάμε ότι οι περισσότεροι θάνατοι είναι από ανακοπή καρδιάς, κάτι που είναι πρακτικά αδύνατο να βοηθηθεί. Το μόνο που θα έπρεπε να γίνει είναι η πρόληψη. Να μην πέφτουμε στη θάλασσα με γεμάτο στομάχι, να μην απομακρυνόμαστε από τις ακτές και να μην ζορίζουμε την καρδιά μας. Τρώμε που τρώμε σαν πεινασμένοι ας μην πέφτουμε στη θάλασσα λες και πρόκειται να την χάσουμε. Ούτε να κάνουμε επιδείξεις πρωταθλητισμού για να εντυπωσιάσουμε τους γύρω μας. Όλα έχουν ένα κόστος. Πρόπερσι χάσαμε, μπροστά στα μάτια μας, ένα κορίτσι 20 χρονών, σε μισό μέτρο νερό και δεν μπορέσαμε να του κάνουμε τίποτα. Χάθηκε και αυτό όπως τόσα και τόσα νέα παιδιά. Άκουσα και μια περίπτωση που πέθανε παιδάκι 12 χρονών σε πισίνα όταν έκανε βουτιά από το βαθύρα. Δεν νίγηκε. Η καρδούλα του

δεν άντεξε όταν ήρθε σε επαφή με το κρύο νερό, τόσο ξαφνικά.

Θέλει μεγάλη προσοχή η θάλασσα. Μπορεί εδώ στην Ελλάδα να την έχουμε σα μια μεγάλη φίλη και σύντροφο, όμως ας της δίνουμε και την κατάλληλη προσοχή. Όσους ναυαγισμούς και αν προσλάβουμε σίγουρα θα αποτύχουμε, αν δεν συμμορφωθούμε. Το Χειμώνα έχουμε τους νεκρούς από τις ορειβατικούς περιπάτους των άσχετων και το Καλοκαίρι θρηνούμε τους πνιγμούς των «μεγάλων» κολυμβητών μας. Αυτή είναι η Ελλάδα και κανείς δεν φροντίζει να της δώσει μια νέα πνοή και μια άλλη διάσταση.

Σε τι κράτος τελικά ζούμε; Θρηνούμε θύματα στην ασφάλτο, στη θάλασσα, στα βουνά κλπ, χωρίς ποτέ να έχουμε δώσει κάποιους κανόνες στον κόσμο, έτσι για να τον προφυλάξουμε έστω και για λίγο. Δεν έχουμε μάθει να προστατευόμαστε από τη φύση που μας περιβάλλει. Δεν μας προσέχει κανείς λες και δεν έχουμε αξία, λες και είμαστε αμελητέοι ή αναλώσιμοι. Για ευθύνες και ποιος φταίει το 'χουμε χιλιοπεί. Υπαίτιοι των δεινών μας είμαστε εμείς οι ίδιοι!

Η περιοχή των Καρδαμύλων, κόσμημα για το Β.Α. κομμάτι της Χίου, αποτελεί μια σημαντική παρουσία για το παρελθόν και το παρόν του νησιού στο πέρασμα των αιώνων κι είναι δεμένη με την ιστορία και τη μοίρα του, όπως κι ολόκληρου του Ανατολικού Αιγαίου.

Κάμπος, Βουνό και θάλασσα, συνταιριασμένα με σοφία κι ιδιαίτερη ομορφιά, καθώς και γραφικές αρχιτεκτονικές γωνιές εντυπωσιάζουν τον επισκέπτη.

Άνθρωποι με τη δική τους φυσιογνωμία και προσωπικότητα γεύονται την αρμύρα, την πίκρα αλλά και την μοναδικότητα της θάλασσας και τη νιώθουν δική τους, σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε...

Άποψη των Καρδαμύλων με ένθετο το άγαλμα της Καρδαμυλίτισσας γυναίκας και του Καρδαμυλίτη ναυτικού.

Social media

Δρ. Ιλία Θεοτοκά, Κλινική Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπεύτρια, Ψυχιατρική κλινική Πανεπιστημίου Αθηνών ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ Πρόεδρος της Δράσης για την Ψυχική Υγεία Email: iliatheotoka@yahoo.com drasipsy@gmail.com

Τα social media, όπως facebook, instagram, έχουν επηρεάσει τον τρόπο που επικοινωνούμε και αλληλεπιδρούμε. Συνεπώς, επηρεάζουν κάποιες πλευρές της ανθρώπινης συμπεριφοράς και μπορεί να προκαλέσουν και ψυχολογικά προβλήματα, όπως κατάθλιψη, χαμηλή αυτοεκτίμηση, ειδικά στα παιδιά και στους εφήβους. Κάποιες μελέτες, βέβαια, έδειξαν και αντίθετα αποτελέσματα, όπως π.χ., ότι θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα για άτομα που είναι απομονωμένα, ή, άτομα με παρερμηνευτική ετοιμότητα, που επιθυμούν να κρατούν σε απόσταση τους ανθρώπους και έτσι, με τον τρόπο αυτό, νιώθουν περισσότερη ασφάλεια.

Το facebook έχει αυξήσει την συνδεσιμότητα μεταξύ των ατόμων, βοηθά στην ανταλλαγή ιδεών και στην online εκμάθηση. Από την άλλη, το Facebook αποτελεί ένα δίκτυο με πολλές, αλλά αδύναμες σχέσεις, που δεν μπορούν να λειτουργήσουν υποστηρικτικά στη ζωή των ανθρώπων.

Σε κάποιες περιπτώσεις, μπορεί να προκαλέσει κατάθλιψη, ζήλεια και φθόνο για τις ζωές των άλλων, (θεωρούμε ότι οι άλλοι είναι πιο ευτυχισμένοι και περνάνε καλύτερα) υποτίμηση της εικόνας του σώματος, κακό ύπνο, μειωμένη επίδοση στο σχολείο. Αν έχεις χαμηλή αυτοεκτίμηση, συγκρίνοντας τους φίλους σου με τους φίλους άλλων ατόμων, αμέσως νιώθεις μειονεκτικά και το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει προδιαθετικό παράγοντα για κατάθλιψη. Λειτουργεί όμως και αντίστροφα. Το καταθλιπτικό άτομο μπορεί να καταφύγει στο facebook για να αποφύγει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του. Επίσης άτομα με διαταραχές προσωπικότητας, τα οποία έχουν δυσκολία στην επικοινωνία τους με τους ανθρώπους, χρησιμοποιούν το facebook για να καλύψουν τις "δύσκολες" πλευρές της προσωπικότητάς τους. Εξάλλου, οι πολλές ώρες στα social media μειώνουν την επικοινωνία με την οικο-

γένεια, τον κοινωνικό κύκλο του χρήστη. Η μείωση αυτή συχνά οδηγεί σε συναισθήματα μοναξιάς και αποξένωσης και ειδικά στα παιδιά μπορεί να επηρεάσει την κοινωνική τους ανάπτυξη. Ένας άλλος τομέας που θίγεται μέσα από την επικοινωνία μας με social media, είναι η αντίληψη που έχουμε σχετικά με την εμφάνιση μας- ειδικά αν υπάρχει προδιάθεση για διαταραχές διατροφής.

Συχνά, στα social media παίζουμε ένα ρόλο, παρουσιάζουμε τον εαυτό μας όπως τον θέλουμε και δίνουμε έμφαση σε χαρακτηριστικά που επιλέγουμε να τονίσουμε. Έτσι, σ' ένα βαθμό, χάνεται η αυθεντικότητα και ο αυθορμητισμός στην επικοινωνία. Όταν το άτομο γίνεται αντικείμενο, η αίσθηση του εαυτού μειώνεται. Το facebook δεν μπορεί να αντικαταστήσει την face to face επικοινωνία.

Πώς να διαχειριστούμε όλα αυτά; Κρατήστε μία επιφύλαξη όταν οι άλλοι άνθρωποι παρουσιάζουν μία τέλεια ζωή. Μοιραστείτε ποιοτικό χρόνο με τους φίλους και την οικογένειά χωρίς την παρουσία κινητού. Μπορείτε να επικοινωνείτε με τους φίλους σας, μέσω των social media, αλλά σκεφτείτε να τους πάρετε τηλέφωνο και να τους συναντήσετε από κοντά. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε πως επηρεάζουν την ψυχική μας υγεία τα social media.

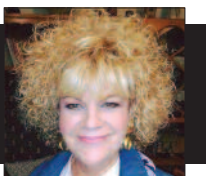
Πάντα να αξιολογείτε τα sites στα οποία μπαίνετε και τις πληροφορίες που παρέχουν.

Γενικότερα, είναι σημαντικό στη ζωή να υπάρχει ποικιλία ερεθισμάτων και επικοινωνίας γιατί γίνεται με μέτρο δεν είναι ποτέ βλαβερό.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Αρχαία Τεχνολογία - μηχανικές εφευρέσεις - γλώσσα

Της Αναστασίας
Κατσικογιάννη-Μπάστα
Διευθύντρια του Εκδοτικού
οίκου ΝΙΚΗ

Η περίοδος κατά την οποία αναπτύχθηκαν κυρίως οι επιστήμες και έχουμε χειροπιαστά στοιχεία για όλες αυτές είναι η ελληνιστική περίοδος.

Το Μουσείο της Αλεξάνδρειας που ίδρυσαν οι Πτολεμαίοι, αποτέλεσε το κέντρο, την κοιτίδα της μελέτης των Επιστημών που κατά κύριο λόγο αφορούσαν στη μηχανική, την ναυπηγική, την υδραυλική, την βαλλιστική, την πολιορκητική, την υδροδυναμική, τα μαθηματικά, την γεωγραφία, την αστρονομία, την ιατρική.

Εκεί έδρασαν μερικοί από τους πιο σημαντικούς αρχαίους Έλληνες μηχανικούς, αστρονόμους, ναυπηγούς, όπως ο Ηρόστρατος, ο Ήρωνας, ο Φίλωνας, ο Αρχιμήδης, ο Κτησίβιος, ο Πάπιος, ο Αθηναίος κ.α.

Εκτός από τις μηχανολογικές-τεχνολογικές εφευρέσεις, οι Έλληνες της περιόδου αυτής ασχολήθηκαν και με τα εξερευνητικά ταξίδια, τα οποία τους οδήγησαν σε ανακαλύψεις τόπων (Κίνα, Αφρική, Θούλη, Μαδαγασκάρη).

Η ενασχόληση με τα παραπάνω συνεχίστηκε μέχρι και τους Βυζαντινούς χρόνους, αλλά δυστυχώς πολλές από αυτές τις εφευρέσεις αποδίδονται σε πολύ μεταγενέστερους χρονικά επιστήμονες. Για παράδειγμα ο Παπίνος κατοχύρωσε ως δικό του εύρημα τον ατμολέβητα του Ήρωνα, ο Λεονάρντο ντα Βίντσι το ατμοπυροβόλο του Αρχιμήδη, ο Μερκάτορας την κυλινδρική προβολή στο χάρτη του Μαρίνου.

Η πραγματικότητα είναι ότι όταν οι άνθρωποι συνεχίζουν για χιλιετίες να αναπτύσσονται, έχοντας συνοχή κοινωνική, τότε είναι επόμενο να φτάσουν στο σημείο να κτίζουν πενταόροφα κτίρια στην Κνωσό και να φτιάξουν και μία και δύο κοσμοκρατορίες.

Ο καθηγητής Χουρμουζιάδης, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο δηλώνει:

“Ο ελληνικός πολιτισμός έφτασε σε τόσο ψηλά επίπεδα, διότι είναι ο πιο παλιός”.

Ας δούμε λοιπόν μερικά από τα επιτεύγματα των Αρχαίων Ελλήνων, αυτού του τόπου των θαυμάτων, που έφτασε την ελληνική ναυτιλία τόσο ψηλά.

Ο γνωστότερος εφευρέτης της μυθολογικής ελληνικής προϊστορίας είναι ο Δαίδαλος, που πέρα από την ανακάλυψη των ιστίων, έκτισε το παλάτι της Κνωσού και τον λαβύρινθο, εφεύρε τις ατομικές πτητικές μηχανές, την τεχνητή αγελάδα της Πασιφάης, τα κινητά αγάλματα- φύλακες του λαβύρινθου που κινούνταν με υδράργυρο, το αλφάδι, το τσεκούρι, την σφήνα και τις ξύλινες κινούμενες κούκλες.

Μετά την διαφυγή του από την Κρήτη, πήγε στην Κάμυρο της Σικελίας, όπου βασίλευε ο Κώκαλος και έκανε εκεί αρδευτικά έργα και κατασκευές.

Ο Τάλως, το πρώτο ρομπότ της αρχαιότητας, θεωρείται δική του κατασκευή ή του Ηφαίστου.

Για τον Τάλω, υπάρχουν δύο εκδοχές. Η πρώτη αναφέρει ότι ήταν άνθρωπος, γιος της αδελφής του Δαιδάλου και ότι ασχολήθηκε και αυτός με την μηχανική και ανακάλυψε τον διαβήτη, το πριόνι και τον κεραμικό τροχό.

Η δεύτερη εκδοχή αναφέρει ότι ήταν μηχανικό κατασκεύασμα του Δαιδάλου ή του θεού Ηφαίστου για να φυλάει την Κρήτη κατόπιν εντολής του Δία.

Ήταν μπρούτζινος και είχε μια μοναδική φλέβα που ξεκινούσε από τον λαιμό και κατέληγε στον αστράγαλο, όπου μια χάλκινη βίδα ασφάλιζε την έξοδό της. Σε αυτήν τη φλέβα κυλούσε το αίμα των θεών, το ιχώρ.

Άλλη ανακάλυψη των Αρχαίων Ελλήνων ήταν η παπυρέλλα (8.000 π.Χ.), πλοίο από πάπυρο που μετέφερε εμπορεύματα και οψιανό από την Μήλο στην Αργολίδα και εμπορεύματα στις Κυκλάδες.

Επίσης η παλαιότερη τήξη μετάλλων, όπως του χαλκού, του αργυρού και του χρυσού παρατηρείται στον Ελλαδικό χώρο, με φούρνους που μετέτρεπαν το μέταλλο σε μέταλλο με την χρήση φυσητήρων και χωνευτηρίων. Τα ευρήματα που ανακάλυψε η αρχαιολογική σκαπάνη, χρονολογούνται από το 5.300 π.Χ. και από το 4.500-3.300 π.Χ.

Επίσης ο αρχαιότερος οικισμός της Ευρώπης ανακαλύφθηκε στο Δισπηλιό της Καστοριάς, όπου βρέθηκαν πήλινες πλάκες και όστρακα που έχουν χαραγμένους χαρακτήρες, οι οποίοι μοιάζουν πολύ με αυτούς της Γραμμικής Α, αλλά και τα γράμματα του μετέπειτα ελληνικού αλφάβητου. Αρα αποδεικνύεται η Ελληνική και όχι η Φοινικική προέλευση του ελληνικού αλφάβητου.

Σημαντικά είναι επίσης τα τηγανόσχημα σκεύη της Σύρου και γενικότερα των Κυκλάδων, που ανήκουν στην εποχή του χαλκού (3.000 π.Χ.) και έχουν εγχάρacteres δια-

κοσμήσεις και αναπαραστάσεις ελληνικών πλοίων του πρωτοκυκλαδικού πολιτισμού. Τα πλοία είναι ναυπηγικά εξελιγμένα, γεγονός που φανερώνεται από την υδροδυναμική κατασκευή τους. Σε αυτά τα πλοία χρησιμοποιήθηκαν μέταλλα για την κατασκευή και την ενίσχυσή τους και επίσης είχαν αμυντικό ρόλο εκτός από τον εμπορικό.

Άλλο όργανο της ναυσιπλοΐας είναι η πυξίδα (3.000 π.Χ.).

Στα τηγανόσχημα σκεύη της Σύρου, διακρίνεται στην πλώρη τους ένα ψαράκι.

Αυτό το ψαράκι αποτελούσε ένα είδος πυξίδας, όπως αναφέρουν μελέτες και έρευνες. Αν και την πυξίδα την έχουν κατοχυρώσει οι Κινέζοι, ενώ ταυτόχρονα την διεκδικούν και οι Άραβες, ιστορικά κείμενα αφήνουν ανοικτή την πιθανότητα της ανακάλυψης αυτού του οργάνου από τους Έλληνες.

Πιο συγκεκριμένα αναφέρεται ότι οι Ευρωπαίοι και Άραβες ναυτικοί που πήραν την πυξίδα από τους Κινέζους, προσανατολιζόνταν μέσα στην νύχια και τις θύελλες με ένα ψάρι από σίδηρο, το οποίο έκρυβαν σε μαγνήτη για να στρέφεται προς το νότο. Επίσης στις πρώτες πυξίδες ο δείκτης ήταν σε μορφή κουταλιού ή χελώνας ή ψαριού.

Τα δεδομένα λοιπόν οδηγούν σε κάποια συγκεκριμένα συμπεράσματα.

Η ανακάλυψη επίσης των τοιχογραφιών στην Θήρα, που απεικονίζουν με κάθε λεπτομέρεια επτά πλοία και χρονολογούνται γύρω στο 1.600- 1.500 π.Χ., μας αποκαλύπτουν ότι οι Μυκηναίοι και οι Κρήτες είχαν φτάσει σε πολύ εξελιγμένο επίπεδο ναυπηγικής.

Αυτή καθαυτή η μελέτη των πλοίων μας δημιουργεί δέος για την ταχύτητα, την χωρητικότητα, τα όργανα ναυσιπλοΐας, τις δυνατότητες πλεύσης και το πού έφθασαν αυτά τα πλοία.

Επίσης κάτι πολύ σημαντικό είναι οι Ηράκλειες στήλες στο Γιβραλτάρ, που χρονολογούνται το 1.200 π.Χ. και η μία είναι στην μια ήπειρο και η άλλη απέναντι, σηματοδοτούν δε το τέλος των δύο ηπείρων και τις τοποθέτησε εκεί ο Ηρακλής. Οι στήλες αυτές εικάζεται ότι αποτελούσαν φάρους ή φρυκτώριες εκτός από βωμούς και αναφέρονται στον Ησίοδο, τον Διόδωρο Σικελιώτη, τον Διονύσιο Αλικαρνασέα και τον Στράβωνα.

Άλλη σημαντική κατασκευή της προκλασικής περιόδου (11ος αι.- 9ος αι. π.Χ.) είναι ότι τα πολεμικά πλοία της εποχής αυτής, ενισχύθηκαν με το έμβολο και αναπροσαρμόστηκαν τα κατασκευαστικά τους δεδομένα.

Επίσης τα εμπορικά διαμορφώνονται ανάλογα με το είδος του εμπορεύματος, μπορούν να πλεύσουν σε ανοικτή θάλασσα και είναι κάτι ανάμεσα σε ιστιοφόρα και κωπήλατα. Την εποχή αυτή κάνουν την εμφάνισή τους η πεντηκόντορος, η τριακόντορος, (50 και 30 κουπιά αντίστοιχα) και η εικοσάκωπος (20 κουπιά). Το πιο σημαντικό πλοίο όμως της περιόδου αυτής είναι η διήρης πρόδρομος της Τριήρους.

Η μεγαλύτερη όμως και σημαντικότερη δημιουργία και συγγραφή του 8ου-7ου αι. π.Χ. είναι τα ναυτικά ποιητικά συγγράμματα η Ιλιάδα και η Οδύσσεια. Αυτά εμπειρεύουν άμεσα και έμμεσα ναυτικές γνώσεις σε πολλούς τομείς της Ναυτιλίας όπως κωπηλασία, μετεωρολογία, ναυπηγική, ουριοδρομία καθώς και τα επιτεύγματα των Ελλήνων και τις περιπέτειές τους.

Εδώ όμως σταματά η δική μου αναφορά, γιατί ο Ναύαρχος Κος Καταγός, θα μας αναπτύξει το θέμα αυτό με τον δικό του μοναδικό τρόπο.

Πάμε τώρα να δούμε εν τάχει, τα Ναυτικά (Αστρονομικά) όργανα, τα οποία εφευρέθηκαν και προσαρμόστηκαν στις ανάγκες της ναυτιλίας και κάποια από αυτά είναι γνωστά μόνον από περιγραφές, ενώ αρκετά μας είναι γνωστά μόνον με το όνομά τους.

Από τα παλαιότερα και γνωστότερα αστρονομικά όργανα είναι ο γνώνων, που αποτελεί τον πρόγονο του ηλιακού ρολογιού και η ανακάλυψή του αποδίδεται στον Αναξίμανδρο (550 π.Χ.). Χρησιμοποιήθηκε από τον Πυθέα τον Μασσαλιώτη (4ος αι. π.Χ.), και χρησίμευε για τον προσδιορισμό των οριζοντίων συντεταγμένων του Ήλιου και μέσω αυτών, για τον προσδιορισμό της ώρας, καθώς και πολλών αστρονομικών φαινομένων και γεωγραφικών στοιχείων.

Ένα άλλο όργανο που ξεκίνησε ως αστρονομικό και

έγινε ναυτικό, είναι ο αστρολάβος, γνήσια ελληνική ανακάλυψη από τον μεγάλο μαθηματικό και αστρονόμο Εύδοξο τον Κνίδιο (360 π.Χ.).

Ξεκίνησε σαν όργανο μέτρησης του χρόνου, εξελίχθηκε σε πιο πολύπλοκο αστρονομικό όργανο και έμεινε σε χρήση μέχρι τον 14ο αιώνα.

Άλλα ναυτικά όργανα που επινόησαν οι Έλληνες είναι το ναυτικό δρομόμετρο του Ήρωνα (100 μ.Χ.), εξέλιξη του δρομόμετρου του Αρχιμήδη (3ος αι. π.Χ.) το ανεμοσκόπιο του Ευτρόπιου (2ος αι. μ.Χ.), το γωνιόμετρο (που ίσως χρησιμοποιήθηκε πρώτα από τον Ερατοσθένη), η πλινθίς του Ίππαρχου, ο πολομετρητής και βέβαια ο υπολογιστής των Αντικυθήρων, αστρονομικό όργανο μεγάλης ακριβείας, που κατασκευάστηκε στη Ρόδο και δείχνει τις κινήσεις Γης-Ήλιου-Σελήνης και η κατασκευή του χρονολογείται το 80 π.Χ.

Αυτά που περιγράψαμε ακροθιγώς, είναι μερικά μόνον από τα επιτεύγματα των Ελλήνων στην θάλασσα, που περιγράφουν και σηματοδοτούν το μεγαλείο του Έλληνα Ναυτικού, την επιστημονική του επάρκεια, τον ανοικτό νου του, το ελεύθερο πνεύμα του.

Οι Υδραίοι είχαν στείλει στην Υψηλή Πύλη, το 1804, επιστολή γράφοντας, “τα καράβια μας δεν δουλεύουν μόνο την Άσπρη θάλασσα, αλλ’ όλες τις θάλασσες, και λεβάντε και πουνέντε, και έξω του στρέτου του Ωκεανού, Αμερικήν, Ολλανδίαν και Ιγγλατέραν και την Βαλτική θάλασσαν, και πέρυσι εξήτησαν πραγματευταί καράβια μας να αναυλωθούν δια Ινδίας...”

Αυτό αποδεικνύει ότι και στον 18ο αιώνα έως τις παραμονές της Ελληνικής Επανάστασης, ο στόλος των περίφημων Greci, αναδείχθηκε ο κύριος μεταφορέας του εμπορίου, στον Λεβάντε, διεισδύοντας στις αγορές όχι μόνον της Δυτικής Μεσογείου αλλά και του Ατλαντικού, του Ινδικού Ωκεανού και της Κίνας.

Οι επιδόσεις στις τεράστιες θαλάσσιες αποστάσεις και η παράλληλη ανάπτυξη μιας εξωστρεφούς χερσαίας ελληνικής διασποράς από τη Μαύρη θάλασσα μέχρι τη Β. Ευρώπη, διαμόρφωσε το υπόβαθρο για την Ελληνική Επανάσταση, αλλά συγχρόνως αποτέλεσε και τη βάση ανάπτυξης της σύγχρονης ελληνόκτητης ναυτιλίας και της ξεχωριστής θέσης που κατέχει σήμερα στον κόσμο όπως αναφέρεται στις μελέτες της Τζερίνας Χαρλαύτη και της Κατερίνας Παπακωνσταντίνου, στο τμήμα Ιστορίας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Κλείνοντας, θέλω να κάνω μια μικρή αναφορά στην γλώσσα μας, γιατί για να μιλήσεις για τη θάλασσα στην γλώσσα ενός λαού, όπως οι Έλληνες, που έχουν συνδέσει διαχρονικά τη ζωή τους με αυτήν, την πηγή πλούτου και ευημερίας και αποτελεί μέρος της εθνικής οικονομικής και ψυχολογικής μας ύπαρξης, είναι δύσκολο.

Οι λέξεις της γλώσσας μας είναι κομμάτια και κεμήλια της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Είναι τα αναντικατάστατα συστατικά της ταυτότητάς μας και του Έθνους μας και αποτελούν την ουσία της γλωσσικής μας υπόστασης, είναι η δοκιμασμένη αρματωσιά των Ελλήνων μέσα στους αιώνες.

Λέγεται πως η γλώσσα του ανθρώπου ξεκίνησε από τις λέξεις ουρανός-θάλασσα-γη-αέρας. Δεν θα κάνουμε αναλύσεις γύρω από τους ανεξερευνήτους χώρους της γλωσσολογίας, που είναι κατά τους γλωσσολόγους εξαιρετικά ανασφαλείς.

Αυτό που χρειαστήκαμε εμείς και άλλοι λαοί ήταν να προσδιορίσουμε περνώντας από την κοινωνία στην κοινωνία είναι το πως ορίζεται το υγρό στοιχείο που μας περιβάλλει και η Ελληνική γλώσσα έχει γι’ αυτό πέντε λέξεις: θάλασσα, αλς (η), πόντος, πέλαγος και ωκεανός.

Μέσα από αυτές δημιουργήθηκαν και πλάστηκαν χιλιάδες λέξεις, με ίδιες ή συναφείς έννοιες, καθώς και σύνθετες και λοιπές διαφοροποιήσεις, χρησιμοποιώντας τους δύο κύριους μηχανισμούς της γλώσσας μας, την παραγωγή και την σύνθεση.

Ένας τεράστιος πλούτος λέξεων δημιουργήθηκε και θα αναφέρουμε εν συντομία κάποιες που έχουν αποθησαυρίσει οι γλωσσολόγοι μας.

Θάλασσα, η πιο αρχαία λέξη που χρησιμοποιήθηκε από τον Όμηρο μέχρι σήμερα, για να ορίσει τη μεγάλη Υδάτινη Επιφάνεια με αλμυρό νερό, η οποία δεν απαντάται σε καμία άλλη γλωσσική οικογένεια ή μεμονωμένη γλώσσα.

Έχει υιοθετηθεί από τους Έλληνες, από την Προελληνική Γλώσσα, ενώ η ρίζα της για τις άλλες γλώσσες των λαών ανάγεται στο θέμα *mar*, η οποία και αυτή είναι ελληνική, από το ρήμα μαρμαίρω, δηλαδή λάμπω-ακτινοβολώ και στα λατινικά και ιταλικά είναι *mare*, στα γαλλικά *mer*, στα ισπανικά *mar*, στα ρουμανικά *mare*, στα ιρλανδικά *muir*, στα λιθουανικά *mares*, στα σλαβικά *morje* και στα γερμανικά *meer*.

Από την λέξη θάλασσα βγαίνουν χιλιάδες λέξεις όπως θαλασσοπλός- θαλασσοπόρος, θαλασσογραφία, λιμνο-θάλασσα και άλλες.

Επέτειος Φιλικής Εταιρείας

Γράφει ο καπ. Κώστας Μιχ. Φράγκος

Η ιστορία, ως γενική απεικόνιση του παρελθόντος, κυριαρχείται από μερικές λειτουργικές δομές, που έχουν αποστολή να περιφρουρήσουν τον ευαίσθητο χώρο της από αυθαιρεσίες και να εξασφαλίσουν το κύρος της στη μεταφορά της παλιότερης ζωής στην καινούργια αίσθηση του κόσμου. Στο επίκεντρο του κόπου του ιστορικού λόγου βρίσκεται πάντα το μέγα γίνεσθαι: Να εκφράσει, σε κάθε περίπτωση, την ενότητα του ανθρωπίνου πνεύματος στην καλή πορεία της ανθρωποκεντρικής παγκοσμιότητας. Αυτή τη βιωμένη αλήθεια του χρόνου, που η σωστή διάσωσή της αποτελεί το μέγα πάθος και μάθος του κόσμου. Η εύκλεια και η τραγωδία των ανθρωποτήτων δε γράφεται στα περιθώρια των ψευδαισθήσεων. Αλλά στο χρέος απέναντι στην αιωνιότητα της διαρκούς μνήμης των πολιτιστικών καταξιώσεών τους. Η ιστορία δε νικάει ούτε νικείται, αλλά λειτουργεί και διδάσκει. Κι αλίμονο στους τόπους που λησμονούν τις αναστροφές τους με τον καιρό και καταβολές του.

203 χρόνια φέτος από την ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας στην Οδησό της Ρωσίας, το Δεκέμβριο του 1814. Απ’ τους άξιους κάθε τιμής και μνήμης Εμμανουήλ Ξάνθο από την Πάτμο, Νικόλαο Σκουφά από την Άρτα και Αθανάσιο Τσακάλωφ από τα Ιωάννινα. Ήταν ένα εθνεγερτικό μήνυμα, υφασμένο με ότι πιο ιδανικό είχε ως τότε χαρίσει στο λαό μας η πνευματική του παράδοση και η εναρμόνισή της με τη ζωή ολόκληρου του χριστιανικού πληθυσμού που ζούσε τέσσερες αιώνες στο σκλάβο Αίμο. Γιατί η οργάνωση αυτή -πρέπει να επισημανθεί τούτο- σάλπισε τη γενική ανεξαρτησία στο Βαλκανικό χώρο.

Αποτέλεσε ένα διατοπικό γόνιμο φυτώριο ελευθερίας για όλους τους λαούς που ζούσαν κάτω από την άγρια δυναστεία των Οσμανλιδών.

Αυτός είναι ο λόγος που συνεργάστηκε με κάθε απελευθερωτικό κίνημα και ιδιαίτερα με τους Καραγιώργη Σερβίας, Βλαδημιρέσκο Ρουμανίας κ.ά. Η Φ. Εταιρεία διαρθρώθηκε σύμφωνα με το πρότυπο των μυστικών επαναστατικών συστημάτων της Ευρώπης. Με ένα μυστικιστικό πρόγραμμα κατηχήσεων και

Σύμβολο της Φιλικής Εταιρείας

ορκίσεων των μελών της. Με βάση την ιερή υπόσχεση του κατηχουμένου ότι και με θυσία ακόμα της ζωής του δεν θα αποκαλύψει τη δράση και τους απελευθερωτικούς σκοπούς της συντροφιάς. Με όλη την ιερή αποσκευή του φιλελευθερισμού που σάλπισε το κοινωνικό ευαγγέλιο των 17 άρθρων της Γαλλικής Διακηρύξεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη. Ας αποτελέσει, η επέτειος, θέμα δραστηριοτήτων των πολιτισμικών οργανώσεών μας.

Πηγή: Οδησός- Βιβλιοθήκη Γκόργκυ

Τι σημαίνει φτώχεια

Αύγουστος 2016
(Από το διαδίκτυο)

Ένας πατέρας με οικονομική άνεση, θέλοντας να διδάξει στον γιό του τι σημαίνει φτώχεια, τον πήρε μαζί του για να περάσουν λίγες μέρες στο χωριό, σε μια οικογένεια που ζούσε στο βουνό.

Πέρασαν τρεις μέρες και δύο νύχτες στην αγροικία. Καθώς επέστρεφαν στο σπίτι, μέσα στο αυτοκίνητο ο πατέρας γεμάτος αγωνία ρώτησε το γιο του: «Πώς σου φάνηκε η εμπειρία;»

«Ωραία», απάντησε ο γιος με το βλέμμα καρφωμένο στο κενό.

«Και τι έμαθες;», συνέχισε με επιμονή ο πατέρας.
Ο γιος απάντησε: – Εμείς έχουμε έναν σκύλο, ενώ

αυτοί τέσσερις... – Εμείς διαθέτουμε μια πισίνα που φτάνει μέχρι τη μέση του κήπου, ενώ αυτοί έχουν ένα ποτάμι δίχως τέλος, με κρυστάλλινο νερό, μέσα και γύρω από το οποίο υπάρχουν και άλλες ομορφιές...

– Εμείς εισάγουμε φαναράκια από την Ασία για να φωτίζουμε τον κήπο μας, ενώ αυτοί φωτίζονται από τα αστέρια και το φεγγάρι...

– Η αυλή μας φτάνει μέχρι το φράχτη, ενώ η δική τους μέχρι τον ορίζοντα...

– Εμείς αγοράζουμε το φαγητό μας, ενώ αυτοί σπέρνουν και θερίζουν γι’ αυτό...

– Εμείς ακούμε CDs. Αυτοί απολαμβάνουν μια απέραντη «συμφωνία» από πουλιά, βατράχια και άλλα ζώα. Και όλα αυτά διακόπτονται πού και πού από το ρυθμικό

τραγούδι του γείτονα που εργάζεται στο χωράφι...

– Εμείς μαγειρεύουμε στην ηλεκτρική κουζίνα. Ό,τι όμως τρώνε αυτοί έχει την πιο θεσπέσια γεύση γιατί μαγειρεύουν στα ξύλα...

Αυτοί, αντίθετα, «συνδέονται» με τη ζωή, τον ουρανό, τον ήλιο, το νερό, το πράσινο του βουνού, τα ζώα τους, τους καρπούς της γης, την οικογένειά τους...

– Εμείς για να προστατευθούμε, ζούμε περικυκλωμένοι από έναν τοίχο με συναγερμό. Αυτοί ζουν με τις πόρτες ορθάνοιχτες, προστατευμένοι από τη φιλία των γειτόνων τους...

Σ’ ευχαριστώ μπαμπά που μου δίδαξες πόσο φτωχοί είμαστε.

Αλεξάνδρα Σαλτερή Παπαϊωάννου

→ Συνέχεια από σελ. 6

Ας πάρουμε την λέξη πέλαγος που χαρακτηρίζει την ανοικτή επίπεδη επιφάνεια με αλμυρό νερό, που αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης θάλασσας και έτσι λέμε το Αιγαίο, το Ιόνιο, το Κρητικό πέλαγος. Η λέξη προέρχεται από την ρίζα πέλα, απ’ όπου προέρχονται και οι λέξεις πλαξ, πλάγιος, παλάμη και ορίζουν την επίπεδη επιφάνεια.

Σημειώνεται επίσης ότι και η ρίζα του ονόματος των γηγενών κατοίκων του Ελλαδικού χώρου των Πελασγών, προέρχεται επίσης από αυτήν τη ρίζα.

Μια άλλη συγκλονιστική λέξη είναι η λέξη αλς, που στο αρσενικό της ο αλς είναι ο αλάτι, ενώ το θηλυκό της “η αλς” σημαίνει θάλασσα.

Παράγωγά του είναι οι λέξεις ύφαλος, ενάλιος, εν αιγιάλος (=γυαλόε), αλός αχνή (=αλισάχνη), το λεπτό στρώμα αλατιού και άλλες.

Στις άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες, η αλς γίνεται sal, το αλάτι, το salarium, χρηματικό ποσό που καταβάλλονταν στους στρατιώτες για την αγορά αλατιού και από αυτό προήλθε ο μισθός, salaire γαλλικά ή salary αγγλικά.

Επίσης λέξεις που χρησιμοποιούμε σήμερα salade, sause, saussisse λατινικό, sausage αγγλικό, προέρχονται από την λέξη αλς.

Άλλη σημαντική λέξη είναι ο Πόντος από την ρίζα pent που σήμαινε πέρασμα, πόντος, από το ρήμα πατώ -πάτος - δρόμος, από την οποία βγαίνει και η λέξη rons - γέφυρα και και’ επέκταση και η λέξη pontifex (επόπτες συντήρησης γεφυρών), ανώτατο Ρωμαϊκό ιερατικό και σπουδαίο αξίωμα για τον έλεγχο των αρχαίων δρόμων και των γεφυρών που ήσαν σπάνιες.

Έχουμε ακόμα και άλλες λέξεις που συνδέονται με την

θάλασσα όπως το πλέω - πλοίον, το οποίο έδωσε χιλιάδες λέξεις στις ευρωπαϊκές γλώσσες, όπως pluie (βροχή, πλένω, πλούτος, αυτό που ρέει άφθονα) κ.α.

Ήθελα να καταδείξω με αυτά τα ελάχιστα την βιωματική σχέση του Έλληνα με την θάλασσα και τον απέραντο μαγικό κόσμο της.

Ο Θανάσης Βαλτινός στην πρώτη του ομιλία ως πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών, ανέφερε ότι το μεγάλο όπλο της Ελληνικής γλώσσας είναι η πολύ μεγάλη και χιλιόχρονη ιστορία της.

Έτσι ακριβώς οι Έλληνες είναι ζυμωμένοι με το αλμυρό νερό, με τους αστερίες, τις θαλάσσιες ανεμώνες, τους κοραλλιογενείς σχηματισμούς, με τα θαλάσσια φύκια.

Με το ταλέντο τους, το πνεύμα τους, οι Έλληνες ναυτικοί και με στοιχειώδη μέσα, δηλαδή την πριζίδα, τον αστρολάβο, τον τετράντα, το κλισιόμετρο και τους πίνακες-χάρτες, σχεδίαζαν τις ακτές, κατέγραφαν τους κινδύνους στο χαρτί και κυριάρχησαν στην θάλασσα, βυθομετρώντας μέτρο το μέτρο, με φαντασία και αποτελεσματικότητα.

Αυτοί λοιπόν είναι οι Έλληνες Ναυτικοί! Από την αρχαιότητα ως σήμερα, τα πλοία τους με όλα τα πανιά ψηλά, το τεράστιο λατίνι του τουρκέτου καλά φουσκωμένο στον άνεμο και δεμένο στον πρόβολο, τα πανιά του κύριου ιστού ξεδιπλωμένα, λατίνι και γάμπια στη μετζάνα, έσκιζαν τη θάλασσα περήφανα.

Αισθάνονται, μυρίζουν, τη στεριανή αύρα, τη μυρωδιά των κοντινών βουνών με το θυμάρι και το δεντρολίβανο, απολαμβάνουν βλέποντας τις φραγκοσυκιές στους απόκρυμνους βράχους, τις ξερές κοίτες που μεγαλώνουν συκιές, τις αμυγδαλιές που σκαρφαλώνουν σε ψηλούς τοίχους. Το Αιγαίο είναι εκεί αιώνες και η Μεσόγειος φωτίζεται από τα Ελληνικά πλοία. Λάδι, κρασί, εμπορεύματα,

μνήματα, εκκλησίες, δυτικοί άνεμοι πορφυροί σαν αίμα, άσπρα πανιά, πέτρες χαραγμένες από τους ανθρώπους και το χρόνο, οι μοναδικές ώρες του δειλινού και το φεγγάρι να σηκώνεται αργά πάνω από μια θάλασσα νησιών.

Και στο πηγαινέλα των κυμάτων το ξημέρωμα, ψαρόβαρκες βαμμένες μπλε να αρμενίζουν σε ακτές, με μύλους και ελαιόδεντρα και σταφύλια στις κληματαριές. Και στη σκιά τους, θαλασσοδαρμένοι ναυτικοί και αγάλματα που αγναντεύουν μακριά, με τα μάτια ανοιχτά τις σιωπές των αιώνων.

Αυτή είναι μια μικρή ιστορία, γεμάτη αγάπη και θαυμασμό για τη ναυτοσύνη και την δημιουργικότητα των ναυτικών μας, γι’ αυτήν τη μικρή πατρίδα, την τόσο μεγάλη και τον ναυτικό και όχι μόνο πολιτισμό της, που γεννήθηκε εδώ και ακτινοβολεί χιλιάδες χρόνια τώρα, στα πέρατα του κόσμου από τα βάθη των αιώνων.

Επιτρέψτε μου κλείνοντας αυτήν την παρουσίαση να αναφέρω μερικούς στίχους του Νικηφόρου Βρεττάκου από το ποίημά του:

Συνάντηση με τη Θάλασσα

Ίσως είναι το μητρικό σου αλάτι που σήμερα μ’ έφερε, θάλασσα κοντά σου, Αλλά κι αν ακόμη δεν είσαι μητέρα μου, μοιάζουμε πάντως. Μπορεί και τα λόγια μου να είναι αέρας, σαν τα δικά σου. Καιρός είναι άλλωστε ν’ αφήσουμε τα όνειρα, σαν μια χούφτα άμμο που τη ρίχνουμε πίσω μας. Αρκεί πως αυτός ο παράδοξα όμορφος κόσμος μάς μάγεψε. Μεθύσαμε θάλασσα! Τόση η ψυχή μου, όσο κι εσύ, τον γιομίσαμε κύματα.

Σας ευχαριστώ

Την Παρασκευή 12 του μηνός βγάλαμε έξω 30 ασθενείς από τον ξενώνα του Δρομοκαϊτείου στην ταβέρνα Μπαϊρακτάρη στο Μοναστηράκι

Από την έξοδο των ασθενών χορεύουν υπό τους ήχους της ζωντανής μουσικής

Από την έξοδο των ασθενών

Από την έξοδο των 30 τροφίμων του ξενώνα του Δρομοκαϊτείου. Διακρίνονται ο κ. Μεσολογγίτης η κ. πρόεδρος Ν. Σκαρβέλη και η φίλη του σωματείου κα Λευκή Βαλαβανίδη

Από την παράδοση στο Δρομοκαϊτείο 30 λινές κουβέρτες. Η πρόεδρος, ο κ. Μεσολογγίτης και η κα Μαρίζα Νικολαΐδου με τους επικεφαλής του

Από την παράδοση 30 λινές κουβέρτες στο Δρομοκαϊτείο από το σωματείο μας Φ.Δ.

Την 1η Ιουλίου εορτή των Αγίων Αναργύρων η πολυούχα εκκλησία των Αγίων Αναργύρων του Δρομοκαϊτείου θεραπευτηρίου, έγινε η λειτουργία με πλήθος πιστών και από τη γύρω περιοχή. Μετά έγιναν τα εγκαίνια του εφημερεύοντος ιατρείου και μετά προσεφέρθη κέρασμα στον ωραίο χώρο στην αίθουσα διαλέξεων του Δρομοκαϊτείου

Από τα εγκαίνια του εφημερεύοντος ιατρείου του Δρομοκαϊτείου την 1η Ιουλίου. Διακρίνεται η κα Σκαρβέλη, ο πρόεδρος κος Πρώιος και γενικοί διευθυντές του ιδρύματος

Ο πρόεδρος του ιδρύματος κος Ισιδωρος Πρώιος, κόβει την κορδέλα εγκαίνιων των εξωτερικών ιατρείων

Οι ιερείς, η πρόεδρος του Δ.Σ. των Φ. του Δ. και ο πρόεδρος του Δρομοκαϊτείου κος Πρώιος

Από τα εγκαίνια. Οι ιερείς, ο πρώην πρόεδρος κ. Τριπολίτης και γιατρός του Δρομοκαϊτείου

Από τα εγκαίνια του εφημερεύοντα ιατρείου

Μετά τα εγκαίνια προσεφέρθη καφές και κέρασματα

Συντακτική Επιτροπή: Α. Σκαρβέλη Διευθύντρια (Πρόεδρος Δ.Σ.), Μ. Θεοδωράκη, Ε. Τσίμπλη, Α. Φραγκοπούλου και αναπληρωματική Μ. Φυστέ
Υπεύθυνη Οικονομικών: Ε. Μπαρτζόγλου - Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Ανδρ. Σκαρβέλη
Επιμέλεια - Παραγωγή - Εκτύπωση: Δ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ
* ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ